

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quid sit, cælum æneum, & terram ferream esse?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Cap. VII. Seueram quidem, sed iustissimam esse Famis poenam. 61
Sed filij Saphat super ipsum hodie: iterum que regis nuntius: Ecce tantum malum à Domino est: quid amplius expectabo à Domino? quæ utique regis nomine ac mandato dixit, Nempe, sedato promptoque animo acceptare debuisset, quod à Domino esse crediderat. Nam crediderat, sed cum impatientia, & furore, ut qui sibi suisq; à Domino injuriam fieri iudicabat. Hinc injuriam vindicaturus, qui DEVM non potuit occidere, Prophetam DEI voluit capite truncare, ut se se in seruo de Domino vindicaret. Quod etsi ipsa iam fame factum est, ostendit tamen, haud multò meliorem animo antè extitisse, similemque fuisse multis impijs hominibus; qui cum telis suis calum non possunt attingere, neque Numen ipsum vulnerare; in seruos Numini faciunt. Læditur autem & in seruis suis DEVS; quos qui tangit, tangit pupillam oculi illius. Iudæi autem, qui Hierosolymis tanta fame sunt puniti, non seruos dumtaxat DEI, sed ipsum DEVM innumeris contumelijs, injurijs, morte denique ignominiosissima affecerunt, eique animam agenti, effusoque sanguine, mirum in modum sitienti, fel & acetum propinauerunt; more eorum, qui ipsi quotidie Massico vino ebrii, sanguinem exugunt subditorum, eisque vitam efficiunt ita amarum acerbamque, ut meritò illis nihil nisi fel & acetum præbere videantur. Et tales Deus pascat, neque fame ac sterilitate terræ puniat? talibus cibum & potum suppeditet? An non potiùs aqua & igni, immò terra & communi aura interdicat?

Enimuerò hoc se facturum iam dudum est comminatus: V.

Sit calum, quod supra te est, aneum; & terra, quam calcas ferrea: ait: Deuteri, 28. 27.
Significatur igitur clausum calum arem esse, usum sui terris negare, ait S. Ambrosius. Terra queq; ferrea est, cum prouentu abnuat, & jacta sibi semina tamquam hostili duritia genitali excludit aluo, qua gremio solet blanda matris fouere. Quando enim ferrum fructificat? Quando as imbres relaxat? His igitur miserandam famem minatur impijs: ut qui pietatem filiorum communi Domino & Patri exhibere nesciunt, careant nutrimento paterna indulgentia: sit illis calum areum, concreto aere & solidato in metalli rigorem: sit illis terra ferrea partus suos nesciens; & quod plerumq; inopia habet, discordias ferens. Rapto enim utuntur, qui viciu indigent, ut alienis dispendijs famem suam abluent.

ableuent. Iam verò, si & offensa inhabitantium huiusmodi sit, ut diuina commotione his inferantur prælia, verè terra est ferrea telorum, segetibus inhorrens, & suis nuda fructibus: fecunda ad pœnam, sterilia ad alimoniam. Vbi autem abundantia: Ecce ego pluo vobis panes, dicit Dominus. A Domino itaque abundantia, in beneficium; & penuria in supplicium est.

VI.

Sabell. li. 10.
cap. 7.

Non est autem paruum istud supplicij genus. Fames, ait Sabellicus, inter tetra & dira monstra, in vestibulo inferni, ut Vates summus ingeniose fabulatur, omnium, quæ inibi sunt, teterrima, & ad omne scelus suadendum efficacissima existit. Ex nullo malorum fonte fœdiora manarunt exempla. Filiorum cades & infanda epula hinc sunt, hinc præcipitationes, aliæq; festinata mortes. Et quod omnium atrocissimum est, reperti sunt, qui seipso laniarunt, quando obscænos morsus in alios vertere non potuerunt. Libet hoc itidem per exempla ostendere.

Fulgos. lib. 7.
cap. 6.

Herodot.
lib. 3.

Babyloniorum urbem Darius Persarum rex obfidabat, à quo descuerant. Ut ergo commeatus, quos in vrbe habebant Babylonij, diutiùs extenderent, ex toto femineo sexu, cum singulas viris omnibus delegissent; reliquas, ne eis alendis illorù nutrimenta, per quos vrbs defendebatur, consumerent, manu crudelissima strangulauerunt. Faminas hæc fames deuorauit, militibus pepercit. Illa autem nec militibus, quæ fuit, cum Cambyles Persarum rex contra Æthiopes Macrobios expeditionem pararet. Nam nondum quinta itineris parte confecta, per arenas, tanta commeatus penuria exercitum inuasit, ut quemadmodum supra meminimus, cum herbis carerent milites, fortiti ex se ipsis decimum quemque comederint. Itaque Cambyles veritus & ipse suorum dentes ac depastionem, retro redire coactus est. Longiùs progressa est alibi hæc rabies. Calagurium vrbs est Hispaniæ, cuius incolæ à Cn. Pompeio obsessi, ut fidem Sertorio præstarent, in tantam famem durauerunt, ut vxores suas ac liberos in vsum extremæ dapis conuerterent, cum nullum aliud animal, in vrbe, superesset. Denique, ut finem faciam, Sagunthus vrbs Hispaniæ, olim amicissima Romanis, longa Pœnorum obfisione, eò famis redacta est, ut ciues extracto, in foro, igni, suas res omnes eò conijcerent, seque ac suos postremò liberos, ne in manus hostium venirent, eodem præcipitarent. Vidimus pro dolor,